

Drábik János:

Magyarországot fojtogatja a szervezett magánhatalom

– a Kossuth téren

2011. szeptember 17-én elhangzott
jubileumi beszéd –

2010-ben Magyarország 2321 milliárd forint, azaz 11,6 milliárd dollár adósságszolgálatot teljesített. 1990-ben, a rendszerváltás idején, 22 milliárd dollár volt a magyar nemzet adóssága, miután az 1973 óta felvett egymilliárd dollár tényleges forrásbevonásért 1989-ig kifizettünk 11 milliárd dollár kamatot. Több, mint 20 év óta adósságszolgálatra fordítottunk 30 ezer milliárd forintot, vagyis 162 milliárd dollárt. Mégis a magyar társadalmat sújtó adósság napjainkban 135 milliárd dollárra növekedett.

Magyarország folyamatos fosztogatására az elmúlt két évszázadban a rákényszerített háborúkkal, és a nemzetközileg megszervezett eladósítással került sor. Már 1848-1849-ben az eladósítás elutasítása miatt tört ki a háború Ausztriával. A XIX. század második felében a rendszeresen ismétlődő magyarországi válságokat a rejtőzködő pénzkartell, a pénzügyeket háttérből irányító pénzcsoporthoz idézte elő. Magyarország a csak a külső kényszerek hatására lépett be az első világháborúba, amelyet bizonyíthatóan a nemzetközi pénzkartell készített elő és robbantott ki.

Magyarország a két világháború között is a nemzetközi pénzkartell kamatgyarmata volt. A második világháború után a Szovjetunió és a kommunista diktatúra fosztogatta az országot. 1989 után a magyar nemzet közös vagyonát beolvasztották a nemzetközi pénzügyi közösség globális részvényvagyonába. Magyarország így a világhatalomra került államok feletti magánhatalom, a szuper-gazdag bankárokból álló pénzkartell tartományává vált. Ez olyan pénzviszonyokat kényszerített az országra, ami miatt a magyar nemzet jövedelme teljes mértékben kiáramlik az országból.

Miért nem hozott változást a rendszerváltás?

Az egységes állami és társadalmi tulajdont felszámoló rendszerváltás magával vonta a társadalmi tulajdon lebontását, a magán- és köztulajdon jogi alapjainak a megteremtését. Szükségessé vált a magántulajdon megerősítése, az állami feladatok ellátásának a biztosságára a közvagyon - kincstári vagyon - kialakítása. Ezeknek a feladatoknak az elvégzése szükségesszerű volt egy demokratikus jogállam felépítéséhez. Ezt a feladatot azonban a Magyarországot irányító politikai vezetőréteg nem tudta sikeresen végrehajtani a szervezett magánhatalom szolgálatában álló és az ország közvagyonának az elvételére felkészült, felkészített érdekcsoportok - egy kozmopolita pénzügyi-technokrata érdekközösség - tevékenysége miatt.

A szervezett magánhatalom - az államok feletti pénzkartell és globális, valamint magyarországi struktúrái - megszerezte a magyar nemzet által létrehozott vagyon túlnyomó részét, elsősorban a nagyipart, az erőműveket, legértékesebb természeti kincseinket. Különböző manipulációkkal rátette a kezét a magyar mezőgazdaságra is, fillérékért megszerezte feldolgozóiparunkat, a növényolaj-ipari vertikumot, a cukoripari vertikumot, értékes technológiánkat kivitte az országból. Különböző zsebszerződésekkel és a kádár-korszak nomenklatúrájából átörökölt hazai vörös bárók támogatásával ma ő a magyar mezőgazdaság legfőbb ura. A nemzetközi pénzkartell és hazai érdekcsoportjai hegemoniája alatt áll még ma is a magyar kultúra egésze. Övé még mindig a domináns szerep a véleményhatalom gyakorlásában, mert nagyrészt ő a tulajdonosa az elektronikus és nyomtatott a tömegtájékoztatási intézményeknek. Ez a szervezett magánhatalom olyan nemzetközi hálózattal rendelkezik, amellyel Magyarország demokratikusan választott állami vezetői soha nem fognak rendelkezni. A nemzetközi pénzkartell a tulajdonosa különböző informális hálózatain keresztül a nemzetközi véleményhatalom struktúrájának, és ez a szervezett magánhatalom rendelkezik az Euro-Atlanti térségben egyeduralkodó módon a pénzügyi és a gazdasági hatalommal.

2007-2008-ban ez a nemzetközi pénzkartell, amely globális szerencsejáték kaszinóvá alakította át a világ pénzügyi rendszerét, gatlástalan spekulációval összeomlasztotta a világgazda-

ságot. Ennek nyomán pusztító-erejű gazdasági válság sújtotta a világ országait, elsősorban az Euro-Atlanti térség népeit.

A nemzetközi bankároknak sikerült átvenni az euró-atlanti térség államainak a politikai irányítását is, és így kényszeríteni tudták ezen térség államait, hogy a magán spekulánsok által okozott több ezer milliárd dolláros veszteségeket az államok közpénzből fizessék ki különböző formákban a spekuláns bankoknak. Ezzel óriási veszteségeiket átterhelték az adófizető polgárokra, és soha nem látott mértékben eladósították az egyes államokat. Most ugyanez a pénzkartell hisztérikusán aggódik, hogy az egyes államok nem lesznek képesek teljesíteni hatalmas adósságuk utáni adósságszolgálati és kamatfizetési kötelezettségeiket. Mindössze arról nem tesznek említést, hogy ezt az eladósítást ők maguk okozták. A pénzügyi rendszerből és a gazdasági életből eltávolították az üzleti etika követelményrendszerét, és gatlástalanul követelik, hogy akár az érték-előállító termelőgazdaság rovására is, minden adós, legyen az állam, vállalat vagy egyén, maradéktalanul teljesítse adósságszolgálati kötelezettségeit. A legszembetűnőbb érték az adósságszolgálat és a kamatfizetés, amely minden értéket és erkölcsöt, szükségletet és érdeket felülír.

Mivel a pénzkartell megtagadja az univerzális erkölcs érvényességét, ezért a legatlástalanabb önzéssel fosztogatja az uralma alá került népeket. Az ő általa felvásárolt politikusok és a véleményhatalom-gyakorlók felvállalták, hogy minden eszközzel meggyőzik a világ népeit arról, hogy az ő életük védelmében, az ő érdekében küldik őket pénzügyi és gazdasági romlással a halálba.

2011-ben a világ válaszára elé érkezett. A pénzkartell gatlástalanul követeli, hogy az általa szentnek és sérthetetlennek minősített adósságszolgálat és kamatfizetés fejében az egyes népek adják át közvagyonuk egészét. Minden mesterségesen eladósított országot fizetőképességük minősítésén egészen addig, amíg a legkisebb valódi értékhorozóval, működő vagy más vagyonnal, illetve pénzre tehető állami funkcióval rendelkeznek. Ez valóságos háború az egyes országok és népek ellen. Célja az adott ország leigázása, vagyonának elvétele akár oly módon is, hogy az adott nép nem élhet többé úgy, ahogyan azt évszázadok során kialakította, ahogyan azt történelme és hagyományai megkövetelik. A pénzkartell világstratégiájának egyik legfontosabb része a világ lakosságának a csökkentése, ezért a nemzetek eltűnése, az életfenntartó termelőgazdaság zsugorodása nem zavarja őket. Minél kevesebben élnek a földön, az annál jobb neki.

Eppen ezért lehet kijelenteni, hogy az emberiség 2011-ben válaszára elé érkezett. El kell döntenie végre, hogy mi a legfőbb érték: az élet megtartásához szükséges érték-előállító tevékenység, vagy pedig annak a pénz hatalomnak a kiszolgálása, amely a levegőből előállított pénzből nyújt hiteleket, és ezért a fedezetlen pénzéért kamat formájában elviszi az értéktermelő munka eredményének az egészét.

2011. az az év, amikor a civilizációs korszakváltás irányát a legvilágosabban Európa legkisebb népe, az **izlandiak fogalmazták meg**. Érvényesítve az alulról jövő közvetlen demokrácia eszköztudatát, leváltották azt a kormányt, amely felelőtlenül átjártszotta a közvagyon, köztük a bankrendszert, azoknak a globális méretű spekuláló bankároknak, akik ekkor a világ pénzügyi rendszerét már minden ellenőrzést lerázva magukról azt - a felelősségre vonás minden lehetőségét nélkül működtették. Aki így privatizál, az hazaárulást követ el. Ezért az elmozdított kormány vezetőjét a múlt héten bíróság elé állították. A második, amit az islandiak kimondtak az, hogy a magánbankárok magánbefektetők pénzével végrehajtott spekulációinak veszteségeit nem lehet közpénzből megfizetni. A szorongatott új islandi kormány és parlament ugyan hajlandó lett volna, hogy ilyen magánvesztéseire elköltson az islandiak közpénzből 5 milliárd eurót, de ezt a jogszabályi formát öltött megállapodást **Olafur Grimson államelnök** nem írta alá. Ragaszkodott ahhoz, hogy a nép döntsön. Az islandiak pedig elsőprő többséggel úgy döntöttek, hogy a magánbankok magánvesztéseiket közpénzből soha nem lehet Izlandon megfizetni.

De a legnagyobb jelentőségű islandi döntés az, hogy semmiféle adósságszolgálatot, hiteltörlesztést nem lehet akkor fizetni, ha nincs növekedés a reál gazdaságban. Kimondták, hogy csak a reál gazdaság növekedésének, vagyis nem a reál gazdaság egészének, hanem csak amivel növekszik, annak a 6%-át hajlandók többek között arra fordítani, hogy megfizessék a londoni és a hágai kormányknak azt, amivel ők a csődbe

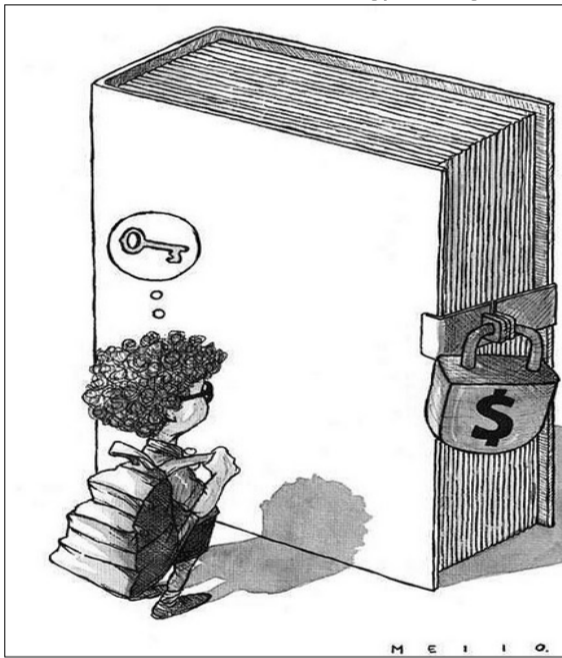
jutott islandi bankok helyett saját állampolgáraiknak fizettek.

Ha az islandiak által kimondott elvet, - hogy a reál gazdaság az első, és az értékteremtéshez zéró értékkel hozzájáruló hitelezők semmiféle juttatásban nem részesülhetnek, ha a reál gazdaságban nincs növekedés, - ha tehát ezt az elvet magáévá tenné Görögország, Portugália, Irország, Spanyolország és Olaszország, akkor meg lehetne oldani azt a válságot, amely ma Európa népeit sújtja, és amely arra kényszeríti őket, hogy feladják eddigi életformájukat, és lemondjanak két évszázad szociális vívmányairól.

Ki kell mondanunk végre, hogy a király meztelen, vagyis a bankrendszerre úgy, ahogy ma működik, nincs szüksége az emberiségnek. Ha bekövetkezne az a csoda, hogy másnap úgy ébrednek fel az emberek, hogy elfelejtik a bankrendszer létezését, az élet változatlanul menne tovább. Sőt jobban, mert egy pusztító erejű parazitától szabadulna meg az emberiség. A parazita csak egyezményes jelet, pénzt állít elő, ami semmit sem ér, mert kizárólag annak van értéke, amit a jel levez. Ha tehát azok, akik ezeket az értékeket és szolgáltatásokat előállítják, közvetlenül kapcsolatba lépnek egymással, kihagyva a bankrendszer egészét, akkor sikeresen továbbműködtethető a reál gazdaság. Mindössze olyan jelekre van szükség, amelyek lehetővé teszik az elvégzett munka és teljesítmény összehasonlítását, nyilvántartását és elosztását, de ehhez a jelenlegi bankrendszerre egyáltalán nincsen szükség. Ehelyett olyan kis létszámú és számviteli technikával ellátott klíring házakra, **elszámoló központokra** lenne szükség, ahol ezeket a jeleket könnyedén tudnák számvitelileg nyilvántartani és a szükséges számításokat elvégezni. Ezek nem bankok lennének, hanem néhány fővel működő klíringházak. A klíring lényegében a követelések és tartozások elszámolását jelenti készpénzfizetés nélkül. Hangsúlyozzuk, ehhez a jelenlegi levegőpénz előállító és azt drága kamattal kikölcsönző rabló és fosztogató bankrendszerre nincs szükség.

Magyarországnak duális pénzügyi rendszerre van szüksége

Ez azt jelenti, hogy elkerülve a frontális konfliktust a ma túlhatalommal rendelkező nemzetközi pénzkartellel és hazai intézményeivel, el kell kezdeni a jelenlegi agresszív és hatalmi gazdaságot működtető bankrendszer mellé egy békés természetű, segítő, kamatmentesen működő pénzügyi rendszer kiépítését. Ez elsősorban pénzhelyettesítőkkel és helyi pénzekkel működne. Akik azt mondják, hogy ez az **utópiai világ**ba tartozik, azok vegyék tudomásul, hogy a világban több mint 5000 helyen működnek ilyen pénzhelyettesítők és helyi pénzek, és ebből több mint 3500 régióban rendkívül sikeresen. Az egyik legsikeresebb pénzhelyettesítő a **svájci WIR**. Egyedül 2010-ben **450 milliárd svájci franknak** megfelelő **WIR-forgalom** volt Svájcban. Más

szóval, a svájci polgárok bevásárlásainak a felét nem svájci frankban, hanem az általuk előállított helyi pénzzel, a WIR-rel bonyolították le. Magyarországnak is WIR rendszerre van szüksége. Jó lenne, ha a magyarországi nem-magyar bankok, amelyeknek külföldön vannak a központjai, és amelyek teljesen beszüntették a magyar gazdaság hitelezését, minél előbb távoznának az országból. Csak azért vannak itt, hogy vérszőpó piócaaként élőködjenek rajtunk.

A nemzeti kormány által kibocsátott **magyar "Fehérpénz"** ugyanolyan számlapénz lenne, mint a **WIR Svájcban**. A WIR bank és a hozzá kapcsolódó sikeres pénzhelyettesítő néhány taggal indult 1934-ben. A WIR lehetővé tette a vásárlóerő megerősítését saját kibocsátású pénzhelyettesítővel. Ma már több mint 60 ezer résztvevőből álló nemzeti üzleti kör működik a WIR rendszerben. Ennek a rendszernek a körforgása a WIR beruházási hitelfolyósításával indul, amely svájci frank hitelből és WIR hitelből álló **kombinált konstrukció** is lehet. A WIR építési, felújítási munkák, ingatlanvásárlás és bármilyen egyéb szolgáltatás céljaira is használható. A WIR hitelt csak a gazdasági körhöz csatlakozott vállalkozások vehetik fel. A hiteltörlesztéshez szükséges WIR mennyiség a hitelfelvevő vállalkozás számára úgy teremthető elő, hogy WIR-t fogad el az ügyfeleitől, húzóerőt teremtve a többi szereplő számára. Ma már tudjuk, hogy az elmúlt 80 év során a WIR rendszerstabilizáló hatást fejtett ki a Svájc gazdaságára. A WIR használatának az erősödése jól megfigyelhető, amikor a svájci frankban nyújtott hitelek drágulnak. A WIR rendszernek köszönhető az is, hogy 2008 után megmentette Svájcot a gazdasági és pénzügyi összeomlástól.

(folytatása a 6. oldalon)

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolombán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: EI-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai.ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősek.